

Lelkészeink:
Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rakeresztur@gmail.com
fogadó óra: szerda 15⁰⁰-18³⁰ szabadnap: csütörtök
Bereczk Dávid 30/374-2951
berezkdavid@gmail.com fogadó óra: kedd 15⁰⁰-
18³⁰ szabadnap: hétfő
*
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.
Adószám: 18192232-1-42 <http://refkeresztur.hu>
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820
Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):
Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
_Kelemen Zoltánné 30/691 8098 / Elbéné Mester Magdolna
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szzsueva@gmai.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Csendes készülés
- Köszöntés
- Ének: 119:1 („Az oly emberek...”)
- Ének: 119: 87-88 („Ments meg, Uram...”)
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen)
- Imádság
- Gyermekek az Úrasztala körül
-
- Ének: 229:1 („Hű pásztorunk...”)
- Alapige (ld. középen)
- Igé hirdetés (ld: a túldoldalon)
-
- Csendes imádság
- Imádság
- Mi Atyánk...
-
- Hirdetések (ld. jobb oldalon)
- Beszámoló az idei Házas Hétvégéről
- Születésnaposok köszöntése
-
- Záró ének: 294 („Jézus vigasságom...”)
- Áldás
- HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2023. FEBRUÁR 5.

„*Fontos vagyok*” címmel

Igét hirdet: Hekli Katalin bp.-rákospalota-óvárosi lelkipásztor
(az egyházmegyei szószékcsere alkalmából)

OLVASMÁNY: LK 15, 1-7

ALAPIGE: LK 15, 6B

„Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Az egyházmegyei szószékcsere alkalmából KÖSZÖNTJÜK Hekli Katalin rákospalota-óvárosi lelkipásztor asszonyt. Ma Sóskuti Zoltán lelkipásztorunk Rákoshegyen szolgál, a rákoshegyi lelkipásztor pedig Rákospalotán hirdeti az Igét.
 - * +Szarvadi Icuka testvérünket február 14-én 14 órakor temetjük Alttemplomunkban
 - * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ KonfiIfi; 17⁴⁵ Oázis Ifi; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba / Kánon Kör; Imakör; hét közben Házi Biblia Körök (7 csoportban); hittanórák
 - * Kertész farsang: Február 11. 10-16 óra. Szűcs Zsuzsinál lehet jelentkezni.
 - * Konfi-Ifi Hétvége: április 14-16.; Napközis tábor: június 26-30-ig; Nyári hét: Szajol, július 16-20; Idősek Nyári Hete: július 24-27.
 - * Adakozás: Kárpátaljára. Február 12. Külön perselyt lesz kirakva.
 - * Megbízható szakemberekből álló listát szeretnénk összeállítani a gyülekezetünk részére. Szabadosné Jutkánál lehet jelentkezni.
 - * Ha valaki bizonytalan benne, kérdezze lelkészünket, hogy benne van-e a készülő Választói Névjegyzékbe
- Urunk legyen Gyülekezetünk őriző pásztor!

Kedves Testvérek! Milyen indulattal vagyok Jézus, a jó pásztor közelében? – mindig jó kérdés. Ott látjuk Jézus közelében a bűnösöket, vámszedőket. Méltatlanok, lenézettek, megvetettek ők, vagy így is mondhatom elveszettek... épp, úgy, mint mi magunk Krisztus kegyelmének elfogadása nélkül. Mennek Jézushoz. Vonzza őket a Mester. Ott akarnak lenni közelében, hogy hallgassák (meghallgassák) nem csak füllel, hanem szívükkel is. Senki nem áll szóba velük rajta kívül. Foglalkozásuk miatt megbélyegeztettek. Megtapasztalásuk: Jézus elfogad, befogad, lehetőséget kínál arra, hogy megváltozzak, megtérjek. Fontos vagyok!

Ott vannak Jézus közelében, épp úgy, mint a másik csoport. Az ő szívükben másféle az indulat. Zúgolódnak (elégedetlenkedés, méltatlankodás, morgolódás egymás között). „Bűnösöket enged magához” – elfogadja, közel engedi őket magához, közösséget vállal velük. Ez nem helyes. Ősi rabbinusi szabály szerint zsidók nem ehetnek együtt istentelenekkel, nem barátkozhatnak velük, még azzal az indokkal sem, hogy az a cél, hogy őket a Tórához közelítsék. Nincs helyük Jézus közelében, a Mesternek nincs helyük közelükben! Az Isten Fia ismeri szívük gondolatát, s azzal, hogy otthonukba lép a vámszedőknek, hogy asztalukhoz ül, vallási, társadalmi falat tör át, nem törődve azzal, hogy ellenfelei rendbontóként néznek rá. Talán ez utóbbi érzés, indulat is ismerős. Zúgolódás, tapasztalom, fáj. Ki miért van, miért nincs itt?! Régiek és újak. Méltók és méltatlanok. Újítók és hagyománytisztelők. Emberi korlátok, a beszivárgó bűn, ítélkezés, megbontja az egységet. Tegnap áldott anya-lánya csendesnap (kb. 40 fő), amikor felhangzik a kérdés vajon ez és az, hol van, miért nincs jelen? Ecce homo – ilyen az ember! Miközben ezen morfondírozunk, morgolódunk, helyet adva a gonosznak szívünkben, elveszíthetjük a vágyakozó, a

Mestert meghallgatni vágyó jelenlévőket, s gyakran a nyájhoz való tartozás áldását.

A Bibliában, ebben a példázatban azt látjuk, hogy Isten a jó pásztor, aki szüntelenül cselekszik. Nem akarja, hogy bárki elveszen. Keresi az elveszettet (hiányzik az 1, fontos a nyáj egysége! Nála nincs elhanyagolható mennyiség.), megtalálja az elcsatangolttat, s örül. Felemelő gondolat ez! Örül! Nem olyan, mint az ember, aki, ha megvan a 99, legyint, és azt mondja: nem baj, nem kár azért az egyért. Nem olyan, aki rest lenne indulni. Nem olyan, akiben csak a számonkérő düh dübörög, aki szüntelen kesereg. Keres, megtalál, örül. Ez az Isten lénye. Az Ószövetség lapjain így olvashatjuk ezt: „*Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten; Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem.*” (Ezékiel 34, 15-16) Rólunk van szó! Emlékezz Jézus küldetésére: „*Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.*” (Lukács 19, 10)

Elveszett. Megállított tegnap egy szolgáló testvér, ennek a szónak kapcsán. Fájdalmas emléket idézett fel: háború borzalmai előtti kárpátaljai élet, megélhetésért való küzdelem, korrupszág, seftelés, határmenti kereskedés. Testvére belekeveredett. Éjszaka társával próbált átjutni a határon. Rájuk találtak, rájuk lőttek, a társat elfogták, nőtestvérem öccse elveszett. Keresni indultak a hidegben, a hóban. Megtalálták, már nem élt. Elveszett. Akkor az ígék, az ígéretek hazugságok?! – kérdezheted, s kérdezhette volna ő is. Nem ezt tette. Megérezve a halál, az emberi élet végességét, a szörnyű veszteségélményt, saját maga elveszettségét, átengedte magát a Mindenható, őt régóta kereső Istennek, Aki azt üzenté neki: Fontos vagy! Számítasz! Kiárasztom Rád Lelkemet, igazságosan ítélő, s mégis irgalmas, bűnbánatra hívó szeretetemet, aminek legnagyobb jele, a menny

dicsőségét érted is elhagyó Isten Fiú testtélétele, s a Golgota keresztje, ahol Jézus a jó pásztor életét adja juháiért megmutatva mennyire gyűlöli a bűnt, s mennyire szereti az embert. Azt hallotta: Szeretlek Téged. Fontos vagy! Tiéd az ígélet: „*Én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.*” (János 10,28)

Olyan nagy dolog Testvérek, amikor abban az elveszett egyben felismerem a sokszor jelentéktelennek, mellőzöttnak, semminek érzett bűnös önmagam, azt, aki mindazzal aki, mégis fontos a mennyei Atyának, Aki sohasem mond le rólam!

Jézus jól tudja, hogy a zúgolódóktól idegen ez a gondolatmenet. Nem értik Isten szívverését, nem élik Isten irgalmát. Annak ellenére sem, hogy a Mester által nekik szegezett kérdésre – Te nem ugyanazt cselekednél, mint a jó pásztor, ha sajátodról lenne szó? Te nem mennél az elveszeted után? – valószínűleg maguk is azt válaszolnák, de igen. Zúgolódnak, önérzetük sérül akkor, amikor az elveszett vámszedőkkel látják Jézust: „Minket az ilyenekért, ne mellőzzön, ne hagyjon ott senki.” Érdekes folyamatok vannak talán nem csak a mi gyülekezetünkben. Sok új, ismeretlen, kereső, az egyházi/gyülekezeti életben járatlan egyén jelenik meg, részben az új óvodánk miatt is. Valóságként látom a köztünk járó Jó Pásztort, a cselekvő Isten hatalmát: elindul, megkeres, megtalál, hazavisz, örül. Nekünk egy dolgunk van: együtt örülni Vele. Kész az én szívem erre?! Nagy szembesítés ez. Tagadhatatlan, hogy Urunk öröme, együtt örvendezésre hív.

Engedelmeskedjünk! Legyen ez a nap drága Testvérek, sőt legyen az egész életünk az együtt örvendezés mennyei színtere. Tudva: fontosak vagyunk, fontos vagy, fontos vagyok! Ámen